

1883-04-25

AFSENDER

Sophie Reinhard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Foto 5 viser side 8

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Viggo Pedersen

Vilhelm Rosenstand

Omtalte steder:

Rom, Italien

Bretagne, Frankrig

Arkivplacering:

Mappe 46 nr. 11a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

blev der alligevel, det vilde jeg have gjort.
 Viiden tænder, for det er sandt et brænder i
 disse Dage med en kold Himmel og en kold
 for, som jeg har beskrevet det i. Daphne
 har Du kan huske det, men brænder er det der,
 og derhen spørger det bedste de har læst. I
 tilbedning af Dagen, som jeg til at tænke
 på Landmandsliv og Lige Frihed, forleden
 Dag ved at høre om en Landmandsliv eller en
 på en høst her i Næstved. naar han skal
 de tjene Høst, som alle kan se på den
 og hørte det kunde Lige Frihed, og den
 have hørt på. — Forleden Dag fandt vi en
 lille Ugleunge som nogle frøer, faldt af træet
 som er i et Træ i Haven, som så det ligger på
 for den på Ugleungerne såkaldt den, jeg fik fat
 i Brønden, som tog Ugleunger i Brønden og
 lykkelig og vel fik den transportet af eggen, som
 den fik vi den reddet. — Det er sandt, Du
 skriver, at Du er borte for, Du fortæller for
 udførligt, mig jo udførligere jo bedre. — Ja jeg

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 46 Nr. 11A

Ausley 25. 83.

Hele forhen!

Brænder

Jeg vil skrive mig et par ord Det Bræ
 og for at jeg, at Du skal skrive Dig at kom
 nu kort fra Bræ, alle Mennesker, og at det
 er sandt nu for Dig Den Bræder, og Du
 skal tale om at gå hen og for alle sandt
 og, hvor Du det, og for sandt og hurtigt
 Du kan. — Tak for Det Bræ, da det kan i for
 gaa har du i Lige, de jeg angav om Mørk
 nu var alt hørt og jeg blev meget, jeg har
 de jeg tror, at Vinteren nu var meget og en
 så rammet igjennem kan, som har dog, som
 kan og så skulde jeg, det mere, som dog kan
 vilde kom nu som en grøn Hånd eller sandt
 et af de mere hyggelige Tønder, som gik på
 Røgsand, men jeg har var et af de rigtig
 gode gamle håndklæde Tønder. Det Bræ kom
 derfor rigtig tilpas til at opvarme mig og for

mig til at glæmme Lucie og Kalden og vilde
mig ind, at det var Solken og vandt inden for.
Det var et dejligt langt Drev, og Du ikk end
en Gang have Tak for det.

Mød Moder gør det stadig godt, jeg fik i Gær et
lille Drev fra hende skrevet med Dignitet, hvor
i hun var meget glad over, at det havde været
saa meget bedre end den Gang end de forrige, og
det er jo ogsaa dejligt, naar hun da i alle Skild
haaer at det nu maa vare længe, inden det kom
mer igjennem.

Der Moder kom paa Høstet, havde hun
været paa Udviklingen og var glad over Dens Ka-
lerer, fra andre Læder har jeg ogsaa hørt Dens
roer, for fik jeg Dens fra det nye Andelen,
saa høje sammen med Ansa i Paris, ved
Du nok, hvor skov, at Oboisen var saa
mørk. Jeg glæde mig til at se Dens og hele
Udviklingen til Dens. Loh Andelen skov og
saa at der var ogsaa et dejligt Densværk til
Loh fra Dens, og det var Densstands
skellige, og hun havde vist have Denspe

en Dag i meget stort Rum, fordi de ikke var
solgte. (Uk de sager med en Gang saa her med
i Gærken og det lyder saa rammeligt) Loh
lyder ellers ikke, at Udviklingen i det hele er
saa god som i Gær, naar det ved jeg nu ikke om
er Delfeldet. Saa nu skal Til 5, og saa maa
jeg ud at spænde, naar jeg vil være lykkelig
at spise til Aften Til 6.

Se saa nu fik jeg det der, og, Al er vist ikke
en enden, naar hele Densiteten er gaaet i Læng,
saa nu har jeg saa udvalgt fortælle.

for det maa have været en meget morsom Dens, Du
var paa til Lohes, hvor kunde det være at Udvik-
ikke var vist? Lohes gør det end at mure paa
erover for Dig, har Du det? Det har altid været
mig rent naturligt. Du bliver vel meget Dystig i
Halsen. Det var da, ærgert at Dens skal
de være stadig den Gang og ikke vilde Loh. Loh
have Loh til at danke med de gallokkede Dens
(de havde nu have været vist Loh, det er Dens
nuder Dyst) Loh havde gjort Dens og være

Damen

vil nu sige Dig, at jeg er ikke meget umiskalisk,
jeg holder meget af Musik; men jeg har ikke
saadan nogen Forstand paa det. Her i Huset
er de saa frygtelig umiskalske, det er under-
ligt at se saadan en hel Familie, som slet ikke
kan synges den simpleste Melodi, og saa vil
Dorine alligevel synges, og det er en Gæmsk, jeg
kan Du tro.

Det var kjedeligt, hvad Du skrev om Hyllografe-
rugen, mine Øjne tror jeg nu, er stærke nok;
men jeg kan jo rigtig nok ikke sætte mig
halvhundrede Aar tilbage i Tid, saa naar det
gaar af Drag kan det vel sagtens ikke nytte at
tænke derpaa. Saa Lohren Constantin Hansen
har jeg saamand for tænkt; men det er jo ikke
sikkert, der er noget man kan gøre. Ja nu
faar man ~~at~~ se, det skal jo i al Fald ikke
være for til Efteraaret.

Nu er der kun lidt mere end fjorten Dage til
Jule, Skoven bliver vist ikke grøn i Aar des

varer. Det lader os et moment, nu den kære
os et udsættelse, jeg har her
er ingen Bøger her omkring, og det er dog det
hjemme. Det er dyrt, at Motor Operation
er foretaget nu, for se her nu de bare rask
til den Tid. Lader her også i Vinter os et meget
raskt end forrige Aar, den Gang var vi jo tem
melig usvigtelige for, hvad det vilde blive til, men
jeg tror her har haft godt af at drikke kaffe
og chokolade.
Og jeg har ligget med spansk Sår i Munden
for Rindvane, jeg ved ikke rigtig endnu, om
det har hjulpet. Rindvane og Sår. Her det godt,
men vidt jeg vidt og jeg selv lige så, naar end
tager, at jeg i disse Dage har en virkelig Sår
selv, men det bliver jo end til Tasterne, og
det er jeg også så vant til, så det tager jeg
ingen ikke var.

Den skrive, den laver helst om mig selv, men
vidt den hvad der er egentlig ikke meget at skrive.

nu, den ene Dag går som den anden, jeg laver
med Klippen, den går meget smukt frem, og
en Læderstue og en par Brudegæster til Elise,
både Bruden og skoven Bruden, i disse Dage
har jeg fået se, dybt mange Brude, men nu
har jeg derfor også en mange at skrive.
Vi læste for Natten en meget komisk Piece
fra Stationsforvalter Kunstner til Sallan.
Her du ikke hørt om her, det var som som
optogende en Aften på det høje. Theater og
se her endt her igen til Lyllan. Den
var på en Måde ikke det ligst Skovet, men
Kanden er arbejdet uventet gel af Sidsbeldskhed
Ser den danske Løve der ude, det gør den vel
i Morguen skal jeg end til Hekke til Hekke
her Doktor Paaske, en Lin af en Læge og Maa
selv, som Både for nogen Tid siden og efterlod
sig en Klange udsættelse Måske, som ble
vigt ved Stationen. Doktor W. havde flere Bøger
og Brevkædet af den Løve, jeg har ikke set
den, men nu hader jeg her har fået den

ud, saa jeg kan se paa dem i Morgen.
Det er mange og min Lerkjolelle tager til,
siger jeg paa jeg kommer vist til at sige
Godnat og bede Dig tage til Takke med Dette
Brev for det er og skynd Dig saa at kom-
me paa Landet. Mange Hilsener fra
Sophie Reinhardt.

Fotografiet

Pintsepen
Fotokameraet